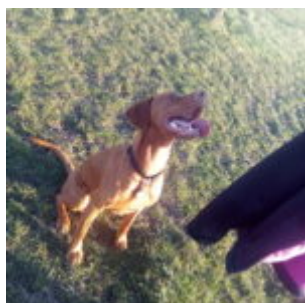

Ano, ano, takové klidné ráno..... by to mohlo být. ☐ . Leč to s Talířkou nikdy nehrozí. Takže jsme ráno stihli následující. Pocvičit si trošku u kačenek na rybníčku. A dobré to bylo. A proto Talinka dostala jako odměnu volno. Bylo jasné co bude následovat a odhady byly naprosto přesné. Hejno fleků vypálilo a ráchlo s sebou do rybňajzu. A protože je to stádo retardovaný, tak se retardovaně divilo, proč jako ty kachny už tam nejsou. Nebyly, páč když přežily ty tsunami, co ta čůza vytvořila, zvedly se okamžitě a v zájmu zachování duševního i tělesného zdraví se logicky vzdálily. Aby si to fleky vynahradily, pustily se do zběsilého lítání a řádění ve vodě. Kupodivu se nakonec podařilo i přivolání, takže mohla dostat volno, aby řádila dál a zase jsme se pracně propracovaly k přivolání. Nebyla to žádná velká sláva, ale trochu slávy bylo. Mezitím jsem Rumíčkově četala žužlobalonek a procvičoval si tak i odložení. Fleky jsem nakonec cvakla na vodítko, sdělila jim, že pro dnešek jako dobrý a jdeme. Vyšly jsme k panelákům a nikde nikdo, popřemýšlela jsem a říkala si, že ideální stav a fleky odpojila od vodítka. Fleky dostaly amok a pustily se do prostoru a mejdanu. Pro ni odepnutí z vodítka opravdu znamená, že neplatí pravidla, která už na vodítku zvládá. Svoboda jí ohromí natolik, že se prostě zblázní. (Nedívám se jí, ale i proto se posunujeme tak pomalu, protože její projev navolno je fakt šílený a člověk musí zatraceně přemýšlet zda teď a tady ano, a nebo ne. Ale učit se to potřebuje.). Tentokrát to znamenalo to, že joooooooooooo chlebááá a letím pod balkony, kam se nesmíí! a letím hópnout na lavičku, tam byl taky chlebááá, letím, letím, potkávám se..... . A vynořila se nám sousedka. S krysaříkem. Poměr velikosti krysaříka a fleků je značně v neprospěch krysaříka. Což způsobilo mocné zařvání "Leeeehni!"..... a zapikolíkovovalo fleky k zemi. ☐ Udatná paní sousedka, jejíž manžel bývalý myslivec Talířovou bezmezně obdivuje, i já jsme si zandaly oční bulvy zpět do důlkůch a sousedka pravila: "Teda klobouk dolů!" . Já si cvakla zapikolíkovaný fleky na vodítko a poděkovala sousedce za pochopení. Ta řekla, že přece vůbec o nic nejde a nic se nestalo, ne? A že ještě jednou klobouk dolů. Tak jsme šli pěkně spořádaně všící domů. Už na podestě jsem pustila flekům vodítko na zem, aby měly pocit určité svobody, ale ona není debil, takže ví, že tahle varinta má v sobě ještě pojistku. Na rozdíl od toho, kdy je odcvaknutá doopravdy. Doma hópili s Rumíčkem do pelíšků a já šla ke strojům. Venku je ještě pořád docela hezky a doufám, že to vydrží i do odpoledne, abychom si to mohli užít jako fčéra s Rumajzlíkem:

Takové klidné ráno... ehm...

Pánčičkoooo?

*Vyndej ten
balonek, jo?*

*Sem se uhnal
krapítek*

Kdy Rumíček si vzal svůj narozeninový míček. Kdy Rumíček hledal a stopoval svůj narozeninový míček. Kdy Rumíček lovil svůj narozeninový míček. Prima to bylo, klídek, všechno na pohodičku.